

Abstrakt

Meiotická maturace oocytů je klíčovou fází vývoje samičích gamet. Do přirozené fyziologie oogeneze a meiotické maturace v současné době zasahuje množství antropogenních látek kontaminujících životní prostředí. Mezi tyto sloučeniny patří také triclosan. Triclosan (5-chloro-2-(2,4-dichlorophenoxy) phenol) je antibakteriální látka komerčně využívaná v kosmetických a dezinfekčních přípravcích. Do lidského organismu vstupuje tato sloučenina absorpcí přes kůži a sliznice a její přítomnost byla prokázána v krvi, moči, mateřském mléku, játrech a tukové tkáni. Triclosan je klasifikován jako endokrinní disruptor, přesto jeho spotřeba celosvětově stále stoupá. Cílem této práce je zhodnotit vliv nízkých dávek triclosanu na vybrané markery meiotického zrání prasečích oocytu *in vitro*.

Tato práce popisuje negativní účinky triclosanu a triclosanu v kombinaci s bisphenolem S na meiotické zrání prasečích oocytů *in vitro*. Dále byl prokázán vliv těchto látek na zvýšené procento abnormálních meiotických vřetének a stabilitu mikrotubulů meiotického vřeténka. Vliv na mitochondrie a epigenetické vlivy triclosanu nebyly prokázány. Výsledky poukazují na rizika spojená s komerčním využitím triclosanu a nutnost dalšího studia jeho vlivu na reprodukční zdraví živočichů včetně člověka.